

Interview uit Nieuwsbrief Nummer 1

Donny Brandon stelt zich voor

Een van mijn passies ligt in het geven van trainingen. Sinds 2014 geef ik de basistraining Levensboeken Schrijven. Daarvoor gaf ik cursussen in vaardigheden zoals onderhandelen, voorzitten van vergaderingen, beïnvloedingstechnieken e.d. Nu de oprichting van de Stichting Haagse Levensboeken een feit is, mag ik ook in 2015 de basistraining voortzetten. Gelukkig doe ik dat niet alleen, maar samen met mijn trainingsmaatje Ad van Wijk.

We zijn nogal verschillend, maar dat heeft zo z'n voordelen: we vullen elkaar goed aan op de blinde vlekken van de ander en met z'n tweeën zie en hoor je altijd meer dan wanneer je er alleen voor staat. In totaal zijn we met vier trainers, met Beatrijs van der Heijden en Louise de Groot vormen we het trainersteam van de stichting.

De trainingen Levensboeken waren eerder al ontwikkeld door onze voorgangers afkomstig van HOF, later PEP Den Haag. Het materiaal zijn we, als trainersteam, werkenderwijs aan het vervolmaken. Ons doel is om het meer passend te maken bij de vragen en behoeften van de huidige en toekomstige cursisten. Daarnaast voegen we nieuwe inzichten toe.

Verdieping

Naast deze basiscursus blijkt er behoefte te bestaan aan verdere verdieping op specifieke onderdelen, zoals het proces van het opmaken van het boek, handige tips voor lay-out, het overzetten van foto's, het uitgeven, maar ook het schrijven zelf en het stellen van de goede vragen. Vaak lopen de schrijvers pas tijdens het proces van het interviewen en het schrijven tegen allerlei praktische problemen aan. Dan is het goed om te weten waar je met je vragen terecht kunt en zijn aanvullende trainingen zeer welkom.

Combinatie

Wat ik leuk vind aan het geven van trainingen is de combinatie van het gericht werken met mensen en de inhoudelijke kennis. De uitdaging is altijd hoe die kennis zo over te dragen dat deelnemers aan de training er plezier in krijgen en het zelf kunnen toepassen. De inhoudelijke kennis deed ik op als schrijver van levensboeken. Het is een hele mooie en waardevolle manier om met diverse mensen – vooral ouderen – in contact te komen en iets toe te voegen aan hun leven. Met mijn eerste 'vertellersechtpaar' heb ik nog steeds contact.

Leuke groep

Overigens is het geven van trainingen altijd mensenwerk en dus maatwerk: de ene cursist reageert heel anders dan de andere en iedereen heeft zo z'n eigen ideeën en wensen. Vorig jaar hadden Ad en ik een leuke groep van (toevallig) alleen maar vrouwen, variërend in leeftijd van eind 20 tot tegen de 70 met heel verschillende achtergrond en opleiding. Boeiend om deze groep in twee relatief korte lessen in te wijden in de kunst en kunde van het proces om te komen tot een levensboek.

Ik verheug me weer op de nieuwe basiscursus dit voorjaar en ben benieuwd welke enthousiaste 'levensboekenschrijvers-in-opleiding' Ad en ik zullen aan treffen.